

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIJSKI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o I 138638 22 Gž 2
Brčko, 19.12.2022. godine

Apelacijski sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudaca Amele Mustafić kao predsjednice vijeća, Roberta Jovića i Srđana Nedića kao članova vijeća, u ovršnom predmetu tražitelja ovrhe Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, zastupan po zastupniku po zakonu Pravobraniteljstvu Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, protiv ovršenika M.G. iz B., zastupan po privremenom zastupniku Radetu Lukiću, odvjetniku iz Brčkog, radi naplate javnih prihoda u iznosu od 493,40 KM, odlučujući o žalbi tražitelja ovrhe izjavljenoj protiv rješenja Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 138638 21 I od 8.11.2022. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 19.12.2022. godine, donio je sljedeće

R J E Š E N J E

Žalba tražitelja ovrhe Brčko distrikta Bosne i Hercegovine se **ODBIJA** i rješenje Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, broj 96 o I 138638 21 I od 8.11.2022. godine se **POTVRĐUJE**.

Obrazloženje

Rješenjem Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: prvostupanjski sud) broj 96 o I 138638 21 I od 8.11.2022. godine (u daljnjem tekstu: prvostupanjsko rješenje ili ožalbeno rješenje) obvezan je tražitelj ovrhe da odvjetniku Radetu Lukiću, kao privremenom zastupniku ovršenika M.G., isplati iznos od 240,00 KM u roku od 30 dana od dana pravomoćnosti prvostupanjskog rješenja.

Protiv navedenog rješenja, tražitelj ovrhe Brčko distrikt Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: tražitelj ovrhe) je pravovremeno izjavio žalbu, navodeći u bitnome da privremeni zastupnik ovršenika nije uspio ni sa prigovorom tako ni sa žalbom, a da se troškovi dosuđuju srazmjerno uspjehu u postupku. Ističe da je „potpuno nejasno zašto se prvostepeni sud, prilikom donošenja pobijanog rješenja, pozivao na odredbe Zakona o parničnom postupku koje se odnose na obezbjeđenje dokaza, obzirom da se u konkretnom slučaju ne radi o dokazima niti o predujmljivanju troškova kod obezbjeđenja dokaza“. Predlaže da ovaj sud žalbu tražitelja ovrhe usvoji, a pobijano rješenje preinači.

Ovršenik M.G. iz B. (u daljnjem tekstu: ovršenik) nije dostavio odgovor na žalbu.

Nakon što je ispitao prvostupanjsko rješenje u smislu odredbe članka 341. a u svezi sa člankom 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 28/18 i 6/21, u daljnjem tekstu Zakon o parničnom postupku ili ZPP) kao i u svezi sa odredbom članka 23. stavak (1) Zakona o ovršnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“ broj 39/13, 47/17 i 2/21, u daljnjem tekstu: Zakon o ovršnom postupku ili ZOP), ovaj sud je ocijenio da žalba tražitelja ovrhe nije osnovana pa je odlučio kao u dispozitivu ovog rješenja iz razloga koji slijede.

Rješenjem o ovrsi Osnovnog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o I 138638 21 I od 24.5.2021. godine određena je ovrha na prijedlog tražitelja ovrhe protiv ovršenika na temelju ovršnih isprava – rješenja Porezne uprave Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj UP-I-14.3-04.3-3209/16 od 8.9.2016. godine i broj UP-I-14.3-04.3-6631/20 od 7.10.2020. godine, a sve radi namirenja potraživanja tražitelja ovrhe na ime javnih prihoda u iznosu od ukupno 493,40 KM, za koje potrebe je u zemljišnoj knjizi upisana zakonska hipoteka na 1/1 dijelu nekretnina ovršenika i to u zk. ul. broj ..., k.o. B. 2. Određeno je da će se ovrha radi namirenja predmetnog potraživanja, zajedno sa zakonskom zateznom kamatom počev od podnošenja prijedloga za ovrhu, do isplate i troškovima ovršnog postupka u iznosu od 200,00 KM, provesti zabilježbom ovrhe, procjenom i prodajom zakonskom hipotekom opterećenih nekretnina ovršenika.

Budući da se rješenje o ovrsi nije moglo dostaviti ovršeniku, tražitelj ovrhe je dana 22.10.2021. godine predložio da sud postupi sukladno odredbi članka 45. stavak (2) ZPP-a i ovršeniku postavi privremenog zastupnika, a što je sud rješenjem od 28.12.2021. godine i učinio.

Privremeni zastupnik ovršenika, Rade Lukić, odvjetnik iz Brčkog je dana 7.10.2022. godine, dostavio prvostupanjskom sudu zahtjev za naknadu troškova privremenog zastupnika u iznosu od 300,00 KM za sastav prigovora i 300,00 KM za sastav žalbe te je predložio da prvostupanjski sud obveže tražitelja ovrhe na isplatu pomenutih troškova.

Prvostupanjski sud je pobijanim rješenjem djelomično usvojio zahtjev privremenog zastupnika ovršenika i primjenom odredbe članka 133. stavak (2) ZPP-a obvezao tražitelja ovrhe da privremenom zastupniku isplati iznos od 240,00 KM u roku od trideset dana od dana pravomoćnosti rješenja.

Odluka prvostupanjskog suda je pravilna i zakonita.

Prema odredbi članka 46. a u svezi sa člankom 43. Zakona o parničnom postupku, privremeni zastupnik u postupku za koji je postavljen ima sva prava i dužnosti zakonskog zastupnika i može u ime stranke, poduzimati sve radnje u postupku, pa tako izjaviti prigovor i žalbu. To dalje znači da je uloga privremenog zastupnika da štiti prava i interese stranke kojoj je postavljen.

Imajući u vidu da prigovor protiv rješenja o ovrsi, te žalba na prvostupanjsko rješenje, predstavljaju temeljna pravna sredstva za zaštitu prava i interesa ovršenika u ovršnom postupku, prvenstveno njegovog prava na imovinu,

jer jedino u prigovoru ovršenik može istaći razloge koji sprječavaju ovrhu (odredba članka 59. ZOP-a), a žalba je pravni lijek koji omogućava da sud višeg stupnja izvrši instancionu kontrolu zakonitosti i pravilnosti prvostupanjskih odluka, pa kada je to tako, onda troškovi sastava prigovora i žalbe svakako predstavljaju troškove koji su potrebni za vođenje postupka u interesu ovršenika.

Također, imajući u vidu da je u ovom ovršnom postupku tuženom (ovdje ovršeniku) postavljen privremeni zastupnik iz reda odvjetnika i da je njegove troškove koje je imao u ovom postupku dužan da nadoknadi tužitelj (ovdje tražitelj ovrhe), sve u smislu odredbe članka 133. stavci (1) i (2) ZPP-a, kako je i odlučeno dispozitivom ožalbenog rješenja (tražitelj ovrhe žalbom ne dovodi u pitanje visinu dosuđenih troškova), a da te troškove tužitelj (tražitelj ovrhe) može naknadno ostvariti kao dio (ukupnih) parničnih (ovršnih) troškova prema uspjehu u postupku (odredba članka 132. stavak (3) ZPP-a), u ovom slučaju, privremenom zastupniku ovršenika pripadaju dosuđeni troškovi na teret tražitelja ovrhe.

Na drugačiju odluku ovog suda nisu bili od utjecaja žalbeni navodi tražitelja ovrhe da se procesna pravila kod naknade troškova u postupku za osiguranje dokaza ne mogu primijeniti na konkretnu pravnu stvar, obzirom da pravilnost zaključka prvostupanjskog suda proizilazi i iz usuglašenog pravnog stajališta koje je usvojeno na Panelu za ujednačavanje sudske prakse iz građanske oblasti održanom dana 30.1.2014. godine, a prema kojem „privremeni zastupnik ima pravo na naknadu troškova u vezi sa zastupanjem tuženog čije je boravište nepoznato, kao i da traži da tužilac prethodno ove troškove predujmi i da mu ih naknadi, a da je o tom zahtjevu nadležan da odlučuje sud koji je odredio privremenog zastupnika, te da ovaj izdatak tužilac može ostvariti prema tuženom kao dio svojih ukupnih parničnih troškova, srazmjerno uspjehu u sporu“.

Slijedom iznesenog, valjalo je primjenom odredbe članka 357. stavak (1) točka b) ZPP-a a u svezi sa člankom 23. stavak (1) ZPP-a, žalbu tražitelja ovrhe odbiti i prvostupanjsko rješenje potvrditi.

PREDSJEDNICA VIJEĆA

Amela Mustafić